

Riksdagens protokoll

2013/14:51

Fredagen den 20 december

Kl. 09.00 – 10.19

Protokoll
2013/14:51

1 § Justering av protokoll

Protokollet för den 13 december justerades.

2 § Anmälan om återtagande av plats i riksdagen

Talmannen meddelade att *Ardalan Shekarabi* (S) skulle återta sin plats i riksdagen från och med den 1 januari 2014, varigenom uppdraget som ersättare skulle upphöra *Agneta Karlsson* (S).

3 § Anmälan om faktapromemorior

Talmannen anmälde att följande faktapromemorior om förslag från Europeiska kommissionen hade kommit in och överlämnats till utskott:
2013/14:FPM32 Socialt trepartstoppmöte för tillväxt och sysselsättning
KOM(2013) 740 till arbetsmarknadsutskottet
2013/14:FPM33 Kommissionens årliga tillväxtrapport *KOM(2013) 800*
till finansutskottet

4 § Anmälan om granskningsrapporter

Talmannen anmälde att följande granskningsrapporter hade kommit in från Riksrevisionen:
RiR 2013:22 Försvarsmaktens förmåga till uthålliga insatser
RiR 2013:23 Transparensen i budgetpropositionen för 2014 – Tillämpningen av det finanspolitiska ramverket

5 § Ärenden för hänvisning till utskott

Följande dokument hänvisades till utskott:
Propositioner
2013/14:36 och 56 till socialutskottet
2013/14:53 till näringsutskottet
2013/14:58 och 59 till civilutskottet

Skrivelser
2013/14:55 till näringsutskottet
2013/14:57 till socialutskottet
2013/14:61 till konstitutionsutskottet
2013/14:63 till justitieutskottet

EU-dokument

KOM(2013) 821, KOM(2013) 822 och KOM(2013) 824 till justitieutskottet

Åttaveckorsfristen för att avge ett motiverat yttrande skulle gå ut *den 12 februari 2014*.

KOM(2013) 839 till skatteutskottet

Åttaveckorsfristen för att avge ett motiverat yttrande skulle gå ut *den 11 februari 2014*.

*Svar på
interpellationer*

6 § Svar på interpellationerna 2013/14:171 och 174 om regeringens finanspolitik och Västmanland och Dalarna

Anf. 1 Finansminister ANDERS BORG (M):

Herr talman! Roza Güclü Hedin och Anna Wallén har frågat mig varför regeringen har prioriterat skattesänkningar framför satsningar på infrastruktur och utbildning i budgetpropositionen för 2014.

Regeringen prioriterar vid varje budgetproposition de åtgärder som kan förväntas ge störst samlad effekt för en bättre fungerande ekonomi. Sedan tillträdet 2006 har regeringen kunnat göra satsningar på både infrastruktur och utbildning samt kunnat sänka skatterna för framför allt låg- och medelinkomsttagare. Detta har kunnat ske tack vare och som en del av en politik som har fokuserat på att få fler i arbete. En politik för fler i arbete behöver innefatta såväl sänkta skatter på arbete som infrastruktursatsningar och utbildningssatsningar.

Sverige lägger betydande resurser på utbildning och infrastruktur. Regeringen har ökat resurserna på dessa områden. Våra utgifter för utbildning som andel av bnp är 25 procent högre än genomsnittet bland OECD-länderna. Antalet som börjar på högskolan har ökat sedan 2006. Regeringen höjde i och med förra årets infrastrukturproposition satsningarna på infrastruktur med nära 20 procent till 522 miljarder kronor 2014–2025. De ansvariga planupprättarna i respektive län har för närvarande i uppdrag att föreslå planer för utveckling av den regionala transportinfrastrukturen. Regeringen ska därefter under våren 2014 fatta beslut avseende den nationella planen och länsplanerna.

Regeringen har för 2014 lagt fram en offensiv budgetproposition. Givet det svaga efterfrågeläget finns det ett behov av att under de närmaste åren stimulera efterfrågan. Vi satsar därför framför allt på att stärka hushållens ekonomi och därigenom tillväxten. Jobbskatteavdragen stärker vidare tillväxtförutsättningarna genom att göra det mer lönsamt att arbeta. Jobbskatteavdragen bedöms på sikt öka sysselsättningen med 119 000 personer.

Anf. 2 ANNA WALLÉN (S):

Herr talman! Jag vill börja med att tacka finansminister Anders Borg för svaret på min interpellation. Över 13 000 människor i Västmanland, som jag kommer från, är arbetslösa. Över 400 000 människor i Sverige är arbetslösa. Samtidigt ropar näringslivet efter kompetens. Var femte rekryteringsförsök misslyckas. Rekryteringsgapet blir större och större. Detta får stora samhällsekonomiska konsekvenser och hämmar tillväxten.

I det läget väljer regeringen, med finansminister Anders Borg i spetsen, att prioritera bort investeringar i det som gör människor anställbara, nämligen utbildning. Regeringen lägger i sin budget 20 gånger mer pengar på skattesänkningar än på satsningar på skolan.

Bakom arbetslöshetssiffrorna finns en massa människor, en massa människor med vilja att arbeta och med erfarenheter som arbetsmarknaden behöver. De kanske bara behöver en kort arbetsmarknadsutbildning eller en praktikplats för att kunna ta steget att bli anställda. I stället hamnar allt fler i ett socialt och ekonomiskt utanförskap. Det är alarmrande.

Människor tvingas då, som sista utväg, att söka ekonomiskt bistånd för att få mat på bordet och tak över huvudet. Utbetalningarna av försörjningsstöd har ökat med 31 procent sedan 2007. Mitt bland de siffrorna finns en massa barn, barn som oroar sig för sina föräldrars ekonomi.

Sociala medier används i dag flitigt. Den senaste tiden har jag fått en massa meddelanden framför allt på Facebook, där man vädjar till mig att stödja barnfamiljer som har det väldigt tufft ekonomiskt. Det handlar om allt från att ge stöd till att de ska kunna köpa mat, blöjor och kläder, och nu i jultider är det många som vill ha hjälp med julklappar till sina barn.

Jag skulle vilja delge Anders Borg en konversation som jag hade på Facebook. Jag får ett meddelande från Maria i Västerås:

– Hej, hej, min kompis är diakon och undrar om det finns några familjer som är villiga att bli hemlig fadder till en familj i Västerås genom att köpa två julklappar till barnen.

Marika från Västerås svarar:

– Hjälp mig lite, är ni snälla. Jag känner mig kluven. Det känns som att jag översvämmas av rop på hjälp. Och jag vill hjälpa. Och jag har hjälpt genom gåvor till Läkare Utan Gränser, skänkt diverse saker i Facebookgrupper, exempelvis till och med trasiga skor, som samlar in kläder och nu även julklappar.

Marika fortsätter:

– Samtidigt växer en känsla i mig av att det här är fel. Borde inte vårt samhälle se till att barnen har mat och kläder och att föräldrarna har råd med julklappar? Borde inte nationer världen över skicka humanitär hjälp finansierad med skattemedel i stället för att vi ska skänka hundralappar hit och dit? Borde inte Svenska kyrkan ha pengar att använda till de behövande?

– Om jag fortsätter att bidra med gåvor, skriver Marika, känns det som att jag accepterar ett skitsystem och bidrar till att behålla det. Samtidigt vill jag inte att människor ska lida en enda dag i onödan. Jag känner mig så kluven. Hur tänker ni? avslutar Marika.

Jag vill därför ställa Marikas fråga till mannen som är ytterst ansvarig, nämligen finansminister Anders Borg: Borde inte vårt samhälle se till

att man har mat och kläder till sina barn? Barnfattigdom hör inte hemma i Sverige och ingen annanstans heller. Det viktigaste för att barn inte ska behöva växa upp i fattigdom är att deras föräldrar får ett jobb. Det är också viktigt att vi har en skola där varje barn får en bra utbildning och fritidsaktiviteter som inte kostar skjortan.

Anders Borg har satsat stora pengar på att subventionera privatköpt läxläsningshjälp, samtidigt som Anders Borg aldrig har skjutit till resurser till läxläsningverksamhet i skolan eller på fritidshemmen. Det spelar stor roll inte minst för de barn som har det jobbigt hemma.

Jag vill nu fråga Anders Borg: Borde inte vårt samhälle fungera så att våra barn har mat på bordet och vinterkläder? Varför får inte alla barn läxläsningshjälp?

Anf. 3 ROZA GÜCLÜ HEDIN (S):

Herr talman! Jag vill också tacka ministern för svaret på min interpellation. Och jag vill börja med att berätta varför jag ställde den här interpellationen till ministern.

I mitten av september såg jag att en ny Facebooksida hade startat: Matkassen. För er som inte vet vad det är kan jag säga att det är en sida som sköts och drivs helt ideellt av några personer som från början fick en idé om att skänka en fredagsmyskasse till en behövande barnfamilj. Därför startade sidan där privatpersoner agerar givare och hjälper andra med det mest grundläggande. Gensvaret blev enormt.

Om man går in och läser på sidan kan man se att de hittills har hjälpt över 1 400 barnfamiljer på tre månader med det som man kan tycka borde vara självklarheter. Det handlar om mammor och pappor som behöver mat, välling, blöjor, kläder och leksaker till sina barn, människor som har det ekonomiskt kärvt, som har hamnat mellan stolarna, är utförsäkrade, sjukskrivna eller ensamstående med små marginaler.

Herr talman! Jag vill inte stå här i dag och dra några snyfthistorier. Men jag kan inget annat än att bli ledsen. Det jag pratar om är verkligheten, och utvecklingen är oroväckande. När jag såg omfattningen av det som skedde på den här sidan blev jag arg. Vissa påstår att det inte finns någon barnfattigdom, att debatten är överdriven.

Jag vill att ministern svarar på en sak: Är dessa 1 400 barnfamiljer på låtsas? Är deras livssituation tagen ur luften? Och, framför allt, är detta något ministern tar på allvar och vill göra någonting åt?

Ministern säger i sitt svar att regeringen ser budgetpropositionen som mycket offensiv och att efterfrågan ska stimuleras genom att stärka hushållens ekonomi. Och det gör man – klassisk moderat politik – genom att sänka skatterna, vilket leder till en minskning av offentlig sektor, en minskning av skolan och en minskning av tryggheten.

Jag blir provocerad när jag har facit i hand. Anders Borgs stimulans gynnar inte dem som i dag står utan jobb: våra pensionärer och de med sjukersättning eller försörjningsstöd. Snarare stimuleras en klyftökning. Stimulansen gynnar uppenbarligen inte de 1 400 barnfamiljer som behöver samhällets och andra medmänniskors stöd för att klara sin vardag.

Det är nog faktiskt bara Anders Borg och den borgerliga regeringen, herr talman, som tror att verkligheten är en annan. De anser kanske inte att det är deras ansvar. Det är kanske den arbetslöse, den sjuke och pensionären som bör kämpa lite extra för att få vardagen att gå ihop.

De blundar för en mängd människor, närmare bestämt de 400 000 arbetslösa i vårt land. Det är nästan 10 000 arbetslösa i mitt län Dalarna som trots regeringens politik fortfarande står utan jobb och sysselsättning.

Arbetslösheten är historiskt hög. Situationen i den svenska skolan är under all kritik. Barnen får inte det stöd de behöver i skolan för att klara sin skolgång. Det är färre som studerar vidare på högskolan. Bara i Dalarna har antalet utbildningsplatser de senaste två åren minskat med över 1 000 platser.

Skattesänkningar inger ingen tröst, Anders Borg, när vi ser att klyftorna ökar i landet och att allt fler hamnar i utanförskap och försörjningsstöd. Frustrationen ökar hos dem som förväntas kunna utföra ett bra arbete inom offentlig sektor: socialarbetare, undersköterskor och alla lärare.

Politiken måste utgå från verkligheten. Något annat är ett svek mot dem som varje dag vaknar och inte har någon sysselsättning eller något arbete att gå till. Vilken verklighet lever finansministern i, herr talman?

Anf. 4 CARL-OSKAR BOHLIN (M):

Herr talman! Jag kan konstatera att det lackar mot jul och att det nya året snart är här. Då undrar man: Hur kan man, som socialdemokratisk företrädare, stå i den här talarstolen elva dagar före nyårsafton och ifrågasätta det femte jobbskatteavdraget när man om elva dagar ställer sig bakom samma jobbskatteavdrag?

Det blir lite märkligt. Det kan tyckas som slöseri med finansministerns tid att stå här och ifrågasätta en reform som man är beredd att backa upp om elva dagar.

Det vore mer intressant om ni lade tiden på att förklara hur ni tänker finansiera reformen. Det är faktiskt färre som känner till hur ni finansierar jobbskatteavdraget än som har receptet på Spendrups julmust.

Om Roza Güclü Hedin nu är intresserad av att jobben ska komma till i Dalarna måste man fråga sig varför hon företräder ett politiskt alternativ som konsekvent slår allra hårdast mot den viktigaste näringen i Dalarna, nämligen vår besöksnäring. Vi är det tredje turistlandet, herr talman.

Låt mig ge ett exempel. Jag besökte för en dryg månad sedan en fantastisk entreprenör vid namn Bo Funcke. Han har startat och driver den största skidanläggningen utanför fjällvärlden. Han anställer varje år 450 personer. Av dem är 300 under 23 år.

Den dag jag var där var det dags för anställningsintervjuer inför årets säsong. Jag mötte blickar fyllda av förväntan hos människor som var där för sin kanske första arbetsintervju. Det var inte utan att jag blev ganska emotionellt påverkad eftersom det var på just den arbetsplatsen jag som 17-åring hade min första kontakt med arbetsmarknaden när jag började jobba extra som skidlärare.

Tyvärr var Bosse bekymrad. Han var bekymrad inför vad som skulle hända nästa säsong. Han har insett att om det rödgröna förslaget att tredubbla arbetsgivaravgiften för unga under 23 år går igenom kostar det hans företag 2–3 miljoner kronor. Bosse var extremt tydlig. Det kommer att slå mot antalet anställda på Romme Alpin.

Jag frågar mig: Varför vill Roza Güclü Hedin och hennes parti förvägra människor att få jobb på Romme Alpin utanför Borlänge? Det

skulle vara en reform som skulle slå oerhört hårt mot vår besöksnäring eftersom den i allt väsentligt sysselsätter unga människor – människor som inte tidigare haft en kontakt med arbetsmarknaden.

Då har vi inte ens nämnt den rödgröna föreslagna höjningen av restaurangmomsen. Ni riktar och skjuter en tvåstegsraket rätt mot Sveriges unga. Det, herr talman, är inte att ta ansvar för jobben i Dalarna.

Anf. 5 GUNNAR ANDRÉN (FP):

Herr talman! Många människor har det svårt i Sverige – i Dalarna och i Västmanland – inför julen. Så är det – alldeles för många människor. Den grundläggande frågan är: Hur ska samhället förhålla sig så att de får det bättre?

Det finns inte en väg utan två, som samverkar. Det är naturligtvis mer stöd, men det grundläggande är något annat: Vi måste eftersträva fler jobb.

Ibland kan man förvåna sig en smula över en del inlägg. I de inlägg jag hörde från interpellanterna – och jag tyckte att jag lyssnade uppmärksamt – nämndes inte orden företagare, företagande, företag eller arbetsgivare.

Det är klart att om man glömmer bort grunden för vårt välstånd, nämligen människor i arbete, kommer allt fler att hamna i det vi kan kalla utanförskap, som onekligen är ett mångfasetterat begrepp.

Jag hörde i går Magdalena Andersson, som är Socialdemokraternas företrädare i ekonomiska frågor på rikspanet. Hon var bekymrad. Om jag hade varit i motsvarande situation skulle jag ha intagit en annan position inför de siffror som presenterades i går. Jag skulle ha varit glad över att sysselsättningen är på väg upp. Det är intressant vilken attityd man intar.

Sysselsättningen ökar, herr talman. Vi har aldrig haft så många i sysselsättning i den grupp som mäts, 20–64 år: ungefär 80 procent. Antalet kvinnor inkluderas också i genomsnittet. Det är viktigt att säga det, för en del länder mäter på andra sätt och får kanske ännu högre siffror.

Vi ska vara glada över att konjunkturen håller på att vända, för det kommer att hjälpa människor i både Västmanland och Dalarna genom att skapa ökad köpkraft i dessa län.

Jag har noterat att herr vice ordföranden i skatteutskottet, Leif Jakobsson, sitter här. Tillsammans gjorde vi en resa tidigare i år till Malmö. En av de saker jag tror att vi båda slogs av då var att utanförskapet i Malmö i väldigt hög grad har skapats av för dålig köpkraft i stora grupper i staden.

Det måste man göra något åt, och det kan man inte göra på annat sätt än genom att höja sysselsättningsgraden. Det är det allra viktigaste. Det hade de fullt klart för sig i Malmö, och alla politiker där jobbar för det.

Allra sist: Finns det någon motsättning mellan skattesänkningar och satsning på infrastruktur och utbildning? Det är en högst ideologisk fråga.

Jag har, som jag har sagt tidigare, aldrig riktigt förstått varför Socialdemokraterna numera – de har inte alltid gjort det – anser att din lön, din pension och din ersättning från företagande tillhör staten och det offentliga och inte i grunden tillhör det som Ernst Wigforss kallade ”lönen för

mödan”. Där har jag en svårighet att förstå den socialdemokratiska ideologin.

Prot. 2013/14:51
20 december

Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (M):

Herr talman! Debatten handlar om vad man ska göra med ett land när det drabbas av en internationell lågkonjunktur. År 2008 föll Lehman Brothers, och sedan dess har världen befunnit sig i kris. Eurozonen har haft fallande tillväxt de senaste två åren och alltså befunnit sig i recession under såväl 2012 som 2013. Arbetslösheten är nu uppe på 12 procent.

Det är rätt uppenbart att den enda motåtgärd man kan vidta om världen växer långsamt och man är ett litet, exportberoende land är att stötta den inhemska efterfrågan och samtidigt förstärka den internationella konkurrenskraften. Det är väldigt tydligt att det har varit de två huvudspår regeringen har arbetat utifrån.

Vi har gjort breda satsningar på infrastruktur. Vi ligger i dag bland de utvecklade länder i Europa som har högst infrastruktur och offentliga investeringar. Vi ligger tillsammans med Danmark i topp när det gäller satsningar på utbildning, för det är centralt och viktigt. Vi är tillsammans med de nordiska länderna det land som lägger störst resurser på aktiva åtgärder för att hålla människor i aktivitet under en period av arbetslöshet.

Samtidigt har vi gjort breda insatser för att förstärka konkurrenskraften. Vi har sänkt bolagsskatten, tagit bort förmögenhetsskatt och kraftigt ökat investeringarna i forskning och utveckling, och vi har förbättrat skatteklimatet för entreprenörer. Till detta kommer att vi har varaktigt förbättrat arbetsmarknadens funktionssätt genom jobbskatteavdrag, som också har hållit uppe den inhemska konsumtionen.

Vi har alltså brett stöttat efterfrågan i Sverige och samtidigt försökt förstärka den internationella konkurrenskraften. Det är klart att man kan jobba med att enbart stimulera efterfrågan genom höjda barnbidrag eller till och med åtgärder som höjd a-kassa, vilket försämrar ekonomins långsiktiga funktionssätt, men det är naturligtvis bättre om man i stället vidtar åtgärder som både gör att man stöttar konjunkturen och leder till att fler människor på lång sikt kommer i arbete.

Vi ser också att Sverige går i rätt riktning. Eurostat publicerade bara för någon vecka sedan sin månadsstatistik för sysselsättningen, och Sverige ligger tillsammans med ett antal länder i Öst- och Centraleuropa högst när det gäller sysselsättningstillväxt – vi hade i den senaste egna månadsstatistiken en ökning på 75 000 personer. Vi kan till exempel notera att KI i den bedömning som presenterades i veckan räknade med en sysselsättningsökning under 2013 och 2014 på 100 000 personer.

Sverige avviker alltså från den övriga europeiska utvecklingen genom att vi faktiskt får en starkare sysselsättningsutveckling än vi hade väntat oss. Samma sak ser vi när det gäller arbetslösheten: Jämfört med i december förra året har vi fått revidera ned arbetslöshetsprognoserna från 8 ½ till 7 ½ procent. Detta beror naturligtvis på att en del av de åtgärder vi har vidtagit bidrar till att stötta efterfrågan och förstärka ekonomins funktionssätt.

Sedan är det också centralt att vi håller sammanhållningen i ekonomin i god ordning under en kris. Ett samhälle mår inte bra av att drivas isär. Det är därför regeringen i praktiskt taget alla budgetar under mandatperioden har lagt fram åtgärder riktade till hushåll med mindre ekono-

Svar på
interpellationer

miska marginaler. Vi har höjt flerbarnstilläggen, förbättrat bostadstilläggen för förtidspensionärer och pensionärer, förstärkt barndelen i studiemedlen, höjt barndelen i bostadsbidragen och generellt höjt bostadsbidragen.

Detta är riktade åtgärder för att förbättra den ekonomiska situationen för dem med små marginaler. Vi kan konstatera att andelen barn som enligt Eurostats statistik lever under svåra materiella förhållanden har minskat från 3 procent till något över 1 procent under perioden 2006 till i dag – samtidigt som genomsnittet för Europa ligger på nära nog 10 procent. Andra länder liknande oss, typ Tyskland och Frankrike, ligger på ungefär 5 procent.

Tack vare att vi har en stark välfärdsstat och tack vare att vi har tillfört resurser har Sverige alltså klarat av sammanhållningen under krisen bättre än de flesta andra länder. Det är bra krispolitik, herr talman.

Anf. 7 ANNA WALLÉN (S):

Herr talman! Anders Borg beskriver i sitt inlägg hur framgångsrikt Sverige är – hur bra det går och hur väl vi har klarat den ekonomiska krisen. Men det är bara att lyssna på det jag sade i mitt förra inlägg: Föräldrar vädjar via Facebook att människor i Sverige ska hjälpa dem för att de ska kunna ha mat och kläder till sina barn. Jag tror inte att de har samma bild av det framgångsland som Anders Borg nyss beskrev.

I går hade Anders Borg en presskonferens där han sade om läget för 2014. Han trodde då att arbetslösheten, som i dag är strax över 8 procent, skulle hamna på 7,7 procent. Jag vet inte riktigt vilken spådam Anders Borg går till, men mitt tips är att kanske byta. År 2011 sade spådamen till Anders Borg att arbetslösheten under 2014 skulle vara på 5 procent. Anders Borg har nu elva dagar på sig att pressa arbetslösheten från 8 till 5 procent, herr talman.

Klyftorna i samhället ökar. Det vi nu ser är hur en tredjedel av svenskarna med sänkta inkomster halkar efter alltmer. Ett uttryck för detta är ökningen av den relativa fattigdomen i Sverige, alltså den del av hushållen som har en inkomst som är mindre än hälften av Medelsvenssons. Den gruppen har enligt SCB ökat från 5,2 procent 2006 till 8,3 procent 2011.

Förklaringarna till att fler och fler halkar efter är mycket enkla: Arbetslösheten har skjutit i höjden under Alliansens tid vid makten, och allt färre arbetslösa har i dag ett försäkringsskydd. Allt fler lever under längre perioder på försörjningsstöd och bidrag. Barnbidraget har inte höjts sedan 2005, och pensionärer med ett helt arbetsliv i ryggen betalar i dag högre skatt än de som arbetar.

Vid årsskiftet genomför regeringen en ny inkomstkattesänkning, det så kallade femte jobbskatteavdraget. Det ger omkring 270 kronor mer i månaden för en vanlig löntagare och kostar statskassan 12 miljarder. Stödet för det nya avdraget är dock svagt – enligt en ny opinionsundersökning som Sifo gjort på uppdrag av SVT:s *Agenda* tycker 58 procent av de tillfrågade att det är mycket dåligt eller ganska dåligt att införa ett femte jobbskatteavdrag. Svenska folket har fått nog av skattesänkningar, Anders Borg. Man får helt enkelt betala ett alltför högt pris för skattesänkningarna. Barnen får betala, och vi klarar inte vår gemensamma välfärd.

Vad drar Anders Borg för slutsatser av att svenska folket har fått nog av skattesänkningar, och var är regeringens satsningar på jobb och utbildning?

I stället för att göra skattesänkningar vill vi socialdemokrater genomföra en rad insatser för jobb, skola, sjukvård och sammanhållning. För att se till att fler får jobb investerar vi i bristyrkesutbildningar så att de jobb som redan finns men inte tillsätts kan tillsättas. Vi investerar i yrkesintroduktionsjobben, och vi ersätter fas 3 med extratjänster i välfärden. Vi ska göra om den av regeringen djupt misskötta Arbetsförmedlingen till en matchningsspecialist, och vi vill komma till rätta med det rekryteringsgap som råder, där många företag och arbetsgivare inte hittar den kompetens de söker. Vi vill rikta ett kraftigt stöd till de arbetsgivare som tar sig an en ung person och färdigutbildar honom eller henne på arbetsplatsen.

Vi vill också – håll i dig nu, Gunnar Andrén – ta bort den andra sjuklöneveckan för att minsta risken för småföretag som vill nyanställa. Vi prioriterar mindre klasser i skolan, obligatorisk sommarskola och lärläsningshjälp för alla. Vi möter och ser behovet av att stärka barnbidraget och underhållsstödet. Vi socialdemokrater vill inte höja skatten för vanliga löntagare; vi vill i stället öka intäkterna till staten genom att ta bort dyra och ineffektiva skattesänkningar som regeringen har infört. På så sätt får vi råd med satsningar på jobb och utbildning.

Anders Borg! Du måste inse att skattesänkarvinden har vänt. När ska regeringen och Moderaterna inse att skattesänkningsspolitiken skapar ett ojämlikt samhälle, och var är era satsningar på jobb och utbildning?

Anf. 8 ROZA GÜCLÜ HEDIN (S):

Herr talman! Jag vill först bemöta Carl-Oskar Bohlin med att jag tycker att det är respektlöst att säga att jag står här och slösar finansministerns tid när jag precis har berättat om de 1 400 barnfamiljer som behöver hjälp till kläder, mat, välling och blöjor åt sina barn. Det tycker jag är respektlöst, herr talman.

I måndags träffade jag en tjej som heter Carola. Hon är en av dessa hjältinnor som gör skillnad. Hon är 30 år, utbildad barnskötare och har sedan hon var 18 år kämpat med extrajobb och försörjningsstöd och aldrig fått någon fast tjänst. För två somrar sedan ville hon tillbringa en sommar tillsammans med sin son. Hon fick försörjningsstödet kapat för att hon inte kunde aktivt söka arbete under två veckor.

Hon fick välja sonen eller hyran. Hon valde naturligtvis sitt barn och sålde allt som gick att sälja i hemmet för att kunna ge sin son en fin sommar.

Det här gjorde att hon valde att själv göra någonting för alla dem som är i samma situation som hon själv. Hon startade även hon en Facebook-sida där hon hjälper och har hjälpt hemlösa och behövande i Falun med mat, kläder och det allra mest nödvändiga. Hon är en hjältinna. Hon vill starta en gratis lokalbutik där hon kan ge människor det som de behöver, säger hon. Och jag säger till Carola: Du är unik, du är fantastisk. Framför allt är du inte egoistisk, men det du gör och vill göra ska du inte behöva göra i Sverige 2013.

Säg mig, Anders Borg, om politik handlar om att vilja något, kan man då välja bort detta? Ska det vara så här i Sverige 2013?

Anders Borg är bra på att jämföra Sverige med andra länder. Allt är bra; det är inga bekymmer. Och du är bra på att läsa statistik men har väldigt svårt att se människor som lever i en annan verklighet. Ser inte Anders Borg den verklighet som jag beskriver?

Riksdagens utredningstjänst har tagit fram siffror för försörjningsstödet i Dalarna. Siffrorna är tydliga. Man kan se en markant ökning i de flesta av länets 15 kommuner. Ökningarna har skett i högre takt mellan 2006 och 2012. Finns det ett samband med er politik? Jag vet inte. Men de som arbetar med personer som uppbär försörjningsstöd vittnar om ett tuffare klimat, ökade krav i arbetslivet och fler i behov av social rehabilitering. Man säger att de flesta har en stark önskan att få arbeta men att det krävs en matchning. De slussas mellan olika instanser som alla svarar att det inte finns några resurser. Hur är detta förenligt med arbetslinjen? Om allt är så bra, varför har inte detta blivit bättre, Anders Borg?

Enligt Arbetsförmedlingens bedömning finns det en efterfrågan på arbetskraft, men det finns en mismatch. Även näringslivet ropar efter kompetent arbetskraft.

Herr talman! Jag är orolig för den utveckling som sker i landet när kommuner får kämpa med att hålla ekonomin i balans och göra svåra avvägningar och ställa grupper mot varandra. Ska man satsa på skolan, på fler lärare, på minskade förskolegrupper, på de socialt utsatta, på fler händer i vården eller andra nödvändiga investeringar för att stärka kommunens attraktionskraft?

Jag är också orolig för de rapporter som kommer in om att allt fler människor i Sverige lider av psykisk ohälsa. Vad gör Anders Borg för dessa människor?

Anf. 9 CARL-OSKAR BOHLIN (M):

Herr talman! Anledningen till att jag ifrågasatte hur Roza Güclü Hedin valde att använda sin tid är det närmast insiktslösa att stå i kammaren och ondgöra sig över ett jobbskatteavdrag som Socialdemokraterna om elva dagar själva kommer att förespråka. Kommer vi att få höra en interpellation på andra sidan årsskiftet av Roza Güclü Hedin där hon ondgör sig över samma jobbskatteavdrag? Nej, sannolikt inte, därför att då måste åsiktsmånglarna på Sveavägen 68 skriva nya talepunkter till Hedin och hennes gelikar i riksdagen.

Låt mig konstatera en sak: Alla de problem som Roza Güclü Hedin tar upp i denna kammare är allvarliga och svåra, men de kan bara avhjälpas av att människor kommer i egen försörjning. Då kvarstår fortfarande min fråga till Rosa: Varför vill ni göra det svårare att anställa, framför allt unga människor?

Jag har besökt hundra företag under den här mandatperioden – det är jag stolt över att ha hunnit med – och kan konstatera att ingen av dessa hundra företag och företagare har sagt till mig att de tänker anställa fler om deras kostnader för att ha anställda ökar – snarare tvärtom. Det finns en genuin oro, bland annat den jag delgav från Bo Funcke i Borlänge som anställer 300 unga under 23 år varje säsong. Han är orolig för att han kommer att behöva friställa personal om de rödgröna får igenom förslagen om att tredubbla kostnaderna för att anställa unga.

Herr talman! Höjningen av arbetsgivaravgiften och höjningen av restaurangmomsen är en tvåstegsraket, skjuten mot Sveriges unga, som

driver dem längre från arbetsmarknaden och mot mer av utanförskap. Det är inte vad Sverige behöver.

Prot. 2013/14:51
20 december

Anf. 10 GUNNAR ANDRÉN (FP):

Herr talman! Jag gladdes verkligen av att lyssna till Anna Walléns anförande. Det fanns någonting i den långa uppräkningslistan av allt gott som Socialdemokraterna skulle göra som också berörde företagen, nämligen borttagandet av ansvaret för den andra sjuklöneveckan. Detta är också någonting som mitt lilla parti numera omfattar – när vi får råd med det. Det finns andra aspekter på att stimulera till god personalpolitik och sjuklönepolitik inom företagen som är motivet för att vi har infört detta en gång i tiden.

I övrigt blir jag ganska bekymrad.

Herr talman! Gustav Fröding skrev redan 1881 en dikt som heter *Åktenskapsfrågan*. Där var den centrala frågan: Så ska vi ha't! Var ska vi ta't? Det är en fråga som fortfarande är mycket aktuell.

Jag är bekymrad över att Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet glömmar vem som skapar välstånd. Vi ska ha skatter i Sverige, och vi ska ha skatt efter bärkraft. Men om vi snöper företagsamheten och företagande och inte får några företag och efterfrågan på varor, då blir det väldigt knapert med det som vi alla behöver, nämligen mycket resurser till den offentliga sektorn som fördelar välfärden efter behov.

Herr talman! Ett av de största problemen med Socialdemokraterna är att de ibland glömmar bort detta med företagandet. Det tror jag inte att de vill, men de är så övertygade om att andra saker är viktigare.

Utan företag stannar Sverige.

Anf. 11 FREDRIK SCHULTE (M):

Herr talman! Man kan fråga sig varför vi behöver vara så många moderater här i debatten. Jag tror att väljarna förväntar sig att vi ska ha en ärlig, öppen och transparent debatt inför valet där vi redogör för våra konkreta sakpolitiska förslag, granskar varandra och granskar effekterna av de sakpolitiska förslagen.

Tyvärr gör Socialdemokraterna allt för att inte tala om sina faktiska förslag, och de gör allt för att förvränga sanningen och förespeglar en annan bild av verkligheten än den som faktiskt råder.

Jag ska ägna min tid i talarstolen åt att lite mer ingående redogöra för och penetrera den statistik som Socialdemokraterna felaktigt levererar här i talarstolen. Sedan får övriga alliansföreträdare sköta den allmänpolitiska debatten.

Jag ska börja med antalet försörjningsstödstagare, alltså de som får det man kallar socialbidrag. Socialdemokraterna hävdar i sina två interpellationer att den siffran har ökat med 31 procent. Då talar de alltså om att statens och det offentliga utgifter för detta har ökat med 31 procent.

Problemet är bara, herr talman, att de har fått fram fel siffra. De hävdar att siffran för utgifterna 2007 är 8,1 miljarder. Den verkliga siffran är 8,7 miljarder.

De har inte heller tagit hänsyn till det som vi kallar inflation, alltså att pengarnas värde förändras över tiden. Min pappa brukar säga: På min tid kostade en kola minsann 3 öre. Ja, men det beror ju på att inflationen har gjort att 3 öre då var värt mycket mer än i dag.

Svar på
interpellationer

Vi har också haft en befolkningsökning, alltså blivit fler svenskar. När vi blir fler svenskar är det ganska rimligt att anta att en lika stor andel kommer att fortsätta att vara arbetslösa, i försörjningsstöd och så vidare, inte minst då vi har haft den värsta ekonomiska krisen sedan depressionen.

Vidare har de också missat att Alliansen faktiskt har fattat aktiva beslut om att höja försörjningsstödsnormen för att ge mer pengar till samhällets utsatta.

Korrigerar man för det får man en fin liten kurva som jag har tagit fram, och jag kommer att lägga upp detta på min blogg så att alla kan se precis var statistiken kommer från.

Under den socialdemokratiska tiden vid makten hade Sverige rekordhöga utgifter för försörjningsstöd. Sedan hade vi en liten ökning under krisen – som sagt den värsta krisen sedan depressionen. Trots det är vi nu nere på nästan samma nivåer som tidigare. I alla övriga europeiska länder är kurvan spegelvänd. Det har varit lägre och sedan blivit högre under krisen.

Tittar vi på antalet biståndsmottagare, inklusive barn, kan vi se exakt samma siffra. Den har minskat kraftigt. Under vår tid vid makten har den trots krisen legat stabilt lågt.

Vidare är den andel av befolkningen som får försörjningsstöd nästan på pricken så låg som den var under rekordåret 2006.

Den beskrivning av verkligheten som Socialdemokraterna gör är alltså inte seriös.

Det talas också om att vi drar ned på antalet studieplatser. Min kurva visar antalet helårsstudenter sedan 1996, och vi kan se att det aldrig har varit högre än under vår tid vid makten. Tittar vi på förändringarna av antalet studieplatser kan vi se att Alliansen har gjort den största ökningen av antalet studieplatser i svensk politisk historia.

Vi gjorde en liten minskning efter att den värsta lågkonjunkturen hade försvunnit, men ni gjorde en större minskning 2006. Hur kommer det sig? Förklara gärna det.

Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (M):

Herr talman! Vi har alltså gått igenom den djupaste internationella lågkonjunkturen sedan 30-talet. Internationellt talar man om den stora recessionen. Det skrivs böcker om vad ett globalt finansiellt sammanbrott har betytt för världsekonomin, och vi kommer att ägna decennier åt att analysera detta.

Utgår vi från KI:s decemberprognos, och det är väl en annan spåggumma, kan vi konstatera att Sverige har klarat sysselsättningen bättre än nästan alla andra europeiska länder.

När det gäller arbetskraften har vi haft en unik utveckling under krisen. Människor har inte, som under 90-talet, lämnat arbetsmarknaden. Tvärtom har människor kommit in på arbetsmarknaden under krisen.

Tittar vi på långtidsarbetslösheten ser vi att Sverige har en av de lägsta nivåerna i Europa.

Tillväxtsiffrorna visar att Sverige klarar sig bättre än de flesta europeiska länder, kanske till och med allra bäst av de utvecklade europeiska länderna.

När det gäller reallöner och konsumtion står Sverige i en klass för sig. Sedan 2006 har det skett en ökning av reallöner och konsumtion med nära 20 procent.

Även när det gäller social utsatthet har Sverige gått i motsatt riktning mot många europeiska länder i och med att andelen som lever i materiell fattigdom har minskat och i och med att vi fortfarande ligger, justerat för våra välfärdsutgifter, på de lägsta inkomstskillnaderna av de utvecklade länderna.

Vad beror detta på? Jo, jag tog egentligen upp KI-rapporten för att man här gör en fördjupad och uppdaterad bedömning av hur regeringens åtgärder har påverkat ekonomin. Man konstaterar att jobbskatteavdragen, förändringarna av arbetslöshetsförsäkring och sjukförsäkring samt förändringarna av den aktiva arbetsmarknadspolitiken sammantaget har sänkt jämviktsarbetslösheten med lite över 1 procent och ökat den potentiella sysselsättningen med strax under 4 procent. Det är alltså en sysselsättningsökning på i runda slängar 180 000 personer tack vare dessa åtgärder.

Varför är detta centralt? Jo, för att Socialdemokraternas oppositionspolitik tillsammans med Miljöpartiets och Vänsterpartiets nära nog vänder på de beräkningar som KI gjort.

Ni ska höja skatterna, och ni ska höja arbetsgivaravgifterna för unga. Ni ska bygga ut arbetslöshetsförsäkringen så att en större andel får tillgång till arbetslöshetsersättning och fler får 80 procent i ersättning. Ni vill ta bort alla spärrar i sjukförsäkringen, vilket ni paradoxalt nog tror kostar 1,3 miljarder. Jag tror att 13 miljarder är en mer korrekt beskrivning av de socialdemokratiska förslagen.

Lägger vi ihop förslagen från Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet handlar allt om att rulla tillbaka de åtgärder som har gjorts att Sverige har stuckit ut internationellt när det gäller sysselsättning och ekonomisk tillväxt. Det handlar om att gå i en riktning som gör att fler långsiktigt blir arbetslösa och om att försämra arbetsmarknadens funktionsätt.

Ni avviker till och med från socialdemokrater i övriga Europa. I Danmark kortar man a-kassan, och i Holland gör man uppstramningar av socialförsäkringssystemet. I Sverige tror ni i stället att lösningen på krisen är att föra ut människor från arbetsmarknaden. Grundidén i Socialdemokraternas ambitioner att få ned arbetslösheten handlar om att öppna vägar ut från arbetsmarknaden.

Tyvärr leder denna politik inte till ökad välfärd. Det leder inte till ökad trygghet att människor låses fast i arbetslöshet och att hundratusentals människor förlorar sina arbeten. Er politik leder i stället till att vi får betala mer pengar för bidrag och skatter och får en sämre ekonomisk utveckling med lägre tillväxtförutsättningar och högre arbetslöshet.

Det är intressant att vi kan få en debatt om Socialdemokraternas åtgärder och förslag som leder till ökad arbetslöshet.

Anf. 13 ANNA WALLÉN (S):

Herr talman! Fredrik Schulte sade tidigare att någon kanske undrar varför det är så många moderater i kammaren. Jag tror att ni är så många för att ni är oroliga för att finansministern inte kan hantera debatten. Om det hjälper är dock ytterst tveksamt.

*Svar på
interpellationer*

Fredrik Schulte sade att vi socialdemokrater förvränger verkligheten. Det kanske ter sig så om man rör sig mellan Östermalm och Riksdagshuset och lever i den verkligheten. Men om Fredrik Schulte kan slita sig från att skriva sina diagram välkomnar jag honom att spendera en dag med mig i den verklighet där jag möter de föräldrar som vädjar om mat till sina barn på Facebook.

Anders Borg brukar i sitt sista inlägg i debatter säga att just denna debatt har visat hur lyckosam regeringens politik är och har varit. Skattesänkningarna har lett till massor av jobb, och lyckliga människor skuttar hem från sina fina jobb på fredagseftermiddagen. Samtidigt skräms han med att Socialdemokraterna ska chockhöja skatterna och tvinga människor in i bidragsberoende.

Det är helt fel. Vi socialdemokrater ser att något är fel i Sverige i dag när föräldrar måste vädja på Facebook för att få mat till sina barn. I stället för att sänka skatten, som den borgerliga regeringen gör, prioriterar vi investeringar i jobb och utbildning.

Jag sade i mitt tidigare inlägg exakt vad vi vill göra, så jag ska inte upprepa det. Men vi prioriterar satsningar på skolan så att alla våra barn ska få en bra start i livet.

Du kan skippa din klassiska slutkläm, Anders Borg, och ta in vad vi har debatterat i dag. Alla de barn i Sverige som oroar sig för sina föräldrars ekonomi håller inte med dig om att Sverige är en framgångssaga.

Jag avslutar med att önska dig en god jul, finansministern. Jag önskar att du under din ledighet ägnar dessa barn en tanke. Jag vill förresten att du gör mer än att tänka. Du sitter på makten att förändra Sverige. Du kan fatta beslut som gör att barnens arbetslösa föräldrar kan få jobb eller utbildning. Jag hoppas att du finner andra lösningar än de misslyckade skattesänkningarna.

Anf. 14 ROZA GÜCLÜ HEDIN (S):

Herr talman! Min kollega Anna Wallén gav ett bra svar till Fredrik Schulte.

Ni är även välkomna till min verklighet. Jag har i dag debatterat denna fråga utifrån den verklighet jag känner till från möten med klienter och kolleger i mitt dagliga arbete som socialsekreterare. Det är en verklighet som ni inte ser.

Jag inser att denna debatt kan pågå länge, för det finns uppenbara systemfel. Men jag tror inte att lösningen på dessa problem är skattesänkningar, och det är väl en ideologisk skillnad mellan oss.

Jag ser inte de problem som jag har nämnt i mina inlägg som att jag vill öka bidragen eller att jag vill att människor ska fastna i fattigdomsfällor. Tvärtom redogjorde jag tidigt i mitt första inlägg för att regeringen redan gillrat denna fälla och att den i det borgerligt styrda Sverige redan är full av människor.

Jag har talat om verklighetens Sverige, Anders Borg. Jag hoppas att du tar till dig av det vi har sagt i dag. Jag måste också ta tillfället i akt att påpeka en del i ministerns interpellationssvar.

Dalarna är Sveriges fjärde största exportlän och tredje största turistlän. Dalarnas stål- och pappersindustri är viktig för Sveriges tillväxt, och det vet Anders Borg, även om statsministern vid något tillfälle sade att basindustrin är basically gone.

Det duger inte att man säger att regeringen ska återkomma med beslut gällande den nationella planen för infrastruktursatsningar. Här finns utrymme att stimulera förutsättningarna mer.

Jag hinner inte säga allt jag vill säga. Men jag vill också önska mina kolleger Carl-Oskar Bohlin, Fredrik Schulte, Gunnar Andrén och finansministern och talmannen en god jul och ett gott nytt år. Jag hoppas att ni får tid att fundera lite extra mycket på de människor och de barn som inte får en julklapp i år.

Anf. 15 FREDRIK SCHULTE (M):

Herr talman! Jag vill önska en god jul även till Roza Güclü Hedin och Anna Wallén.

Roza och Anna är duktiga debattörer, och vi hörde retoriskt fina framträdanden här i talarstolen från dem. Men jag tror att alla som lyssnade på debatten kan konstatera att det var bara floskler och retoriska klyschor. Aldrig bemötte de på något sätt den statistik som jag redogjorde för och som jag kommer att länka till på min blogg, www.schulte.se, så att alla kan se att det inte bara jag som har suttit och ritat lite grann.

Det är alldeles uppenbart så att detta med att granska fakta och statistik och verkligen ta del av hur verkligheten ser ut inte var någonting som man fick lära sig på Bommersvik och på SSU-kurserna.

Jag förstår att ni har fått mejl. Jag har också fått en massa mejl. Jag förstår att ni har varit ute och sett hemskheter i samhället. Jag har också varit ute och sett hemskheter i samhället. Jag jämför gärna kalendrar för att se vem som har gjort mest besök i verkligheten. Jag kan slå vad om en julmust om vem det är. Jag är rätt övertygad om att jag vinner den kampen.

Min poäng är, Anna och Roza, att det var jobbigt på er tid också. Det var politiker som fick mejl på er tid också därför att det var fler människor med försörjningsstöd under er tid vid makten. Det var fler människor som var gömda i utanförskap och bortsopade i förtidspensioner och liknande.

Jag försöker här argumentera för att man, bara för att man fick ett mejl, inte kan tro att det beskriver hur verkligheten verkligen är. Det är därför som vi har SCB, Konjunkturinstitutet och andra statliga myndigheter för att granska och ge en objektiv bild av hur verkligheten ser ut. Denna verklighet ser mycket bättre ut än den som ni förespeglar.

Jag är inte nöjd. Jag kommer inte att vara nöjd förrän vi har full sysselsättning och förrän vi inte har någon människa som tvingas leva på bidrag. Men låt oss inte inbilla oss att Sverige är sämst i Europa när vi är bäst i Europa. Vi har fortfarande mycket kvar att göra. Men förespegla oss inte en bild av att verkligheten är på något annat sätt än den är.

Anf. 16 Finansminister ANDERS BORG (M):

Herr talman! Det är tydligt att Sverige går i rätt riktning. Vi har en lång väg att vandra. Men när det gäller arbetslöshet och sysselsättning utvecklas Sverige bättre och starkare än de flesta andra europeiska länder, trots att vi är en liten och exportberoende nation. Vi har alltså tack vare stigande reallöner hållit uppe konsumtionen och tack vare skattesänkningar förbättrat ekonomins funktionssätt. När vi får mer tillväxt får

vi fler människor i arbete, då får vi fler skattebetalare, och då får vi också ökade möjligheter, och därmed ökade utgifter, för satsningar i vår välfärd. Det är så sambanden ser ut. Mer tillväxt ger mer arbete, som ger mer skatteintäkter, som ger mer välfärd. Vrider man denna spiral åt fel håll försämrar man både välfärden och sysselsättningen.

Socialdemokraternas politik består inte av en stor satsning på utbildning. Den består av kraftiga skatteköjningar som i huvudsak läggs på Amspolitik och bidragshöjningar. Det är mycket enkelt för de socialdemokratiska ledamöterna att korrigera det. De kan helt enkelt göra om sin budget så att den i stället innehåller de utbildningssatsningar som de alltid talar om. Men det gör de inte. År efter år står de i stället och talar om utbildning, och i realiteten föreslår de en kraftig utbyggnad av bidragen. Från en mycket omfattande ekonomisk forskning vet vi vad det leder till. Det leder till att arbetslösheten stiger, och det leder till att sysselsättningen blir lägre, därför att med högre kostnader i färre företag som vill anställa och med högre bidrag är det fler som stängs ute. Då får vi en varaktig försämring av svensk ekonomi. Det gäller generellt, och det gäller naturligtvis även basindustrin.

Om vi ska tala om basindustrin måste vi tala om Miljöpartiets förslag om att avveckla kärnkraften, om Vänsterpartiets förslag om att höja bologsskatten och om Miljöpartiets förslag om lastbilsskatter och bensinskatter. Om det är någon som skulle drabbas av en rödgrön regering så är det basindustrin. Tunga bördor skulle läggas på vår tunga industri som redan står inför en svår omställning.

Herr talman! Jag vill passa på att önska mina meddebattörer en god jul och tillönska dem en stund av eftertanke. Vore det inte bättre om vi sänkte skatter och förbättrade välfärden än höjde skatter och bidrag och slog ut jobben?

(Applåder)

Överläggningen var härmed avslutad.

7 § Svar på interpellationerna 2013/14:179 och 180 om reformering av F-skatten

Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (M):

Herr talman! Leif Jakobsson har frågat näringsministern om hon avser att införa registreringsskyldighet för utländska företag och företagare i syfte att uppnå konkurrensneutralitet och sjysta villkor samt om hon inte lyssnar på de förslag som förs fram av den del av näringslivet som utsätts för illojal konkurrens från utlandet.

Arbetet inom regeringen är så fördelat att det är jag som ska svara på den interpellationen.

Leif Jakobsson har dessutom frågat mig när den utvärdering som riksdagen beställt om det förändrade näringsbegreppet i inkomstskattelagen kommer samt om jag är beredd att tillmötesgå de socialdemokratiska kraven på att lagstiftningen stramas upp så att en F-skattare ska ha fler uppdragsgivare och att utländska F-skattare ska registrera sig i Sverige för att få verka.

Skatteverket har på regeringens uppdrag utvärderat den förändring av näringsbegreppet i inkomstskattelagen som riksdagen beslutade 2008. Den samlade bedömningen av utvärderingen, som avrapporterades den 11 oktober 2013, är att effekterna på skatteuppbörden och skattefelen är små på aggregerad nivå. Effekterna på arbetstagarnas ställning, företagens villkor och arbetsmarknaden är obefintliga eller mycket små.

Lagstiftningen har aldrig ställt upp ett krav på ett visst minsta antal uppdragsgivare för att en verksamhet ska bedömas som näringsverksamhet. Det har i stället varit fråga om en samlad bedömning av verksamheten. Jag ser ingen anledning att ändra på detta.

Utländska näringsidkare kan, precis som svenska, bli godkända för F-skatt. I samband med detta blir de registrerade hos Skatteverket. Inte heller detta avser jag att ändra på.

I övrigt gäller att den som bedriver skattepliktig näringsverksamhet i Sverige ska registreras enligt reglerna i skatteförfarandelagen. Där finns också regler om att den som är arbetsgivare ska registreras. Vi har vidare regler om att utländska arbetsgivare ska registrera personal som har utstationerats till Sverige.

Inom några branscher har det konstaterats att det finns särskilda problem med fusk och illojal konkurrens. Där har särskilda åtgärder vidtagits. Jag tänker då bland annat på personalliggare för restauranger, frisörer och tvätterier och kassaregisterkrav i kontantbranscherna.

Jag kan lugna Leif Jakobsson i hans oro över att regeringen inte skulle lyssna på näringslivet. Det är efter att ha hört bland andra näringslivets synpunkter som regeringen har gjort ett omtag när det gäller åtgärder mot skattefusk i taxibranschen och mot svartarbete i byggbranschen. Ett förslag om redovisningscentraler för taxametrar är ute på remiss. En utredare kommer med sitt förslag om åtgärder mot svartarbete i byggbranschen den 31 januari 2014.

Regeringen bereder således redan åtgärder för rättssäkra och likvärdiga konkurrensvillkor i skattehänseende. I avvaktan på den beredningen är jag inte beredd att föreslå ytterligare anmälningsskyldighet för företag.

Anf. 18 LEIF JAKOBSSON (S):

Herr talman! Jag tackar för svaren. Jag har ställt två interpellationer till två ministrar. Men tydligen har Anders Borg fått ta över besvarandet av den ena från Annie Lööf. Jag valde att ställa den ena interpellationen till Annie Lööf eftersom det verkar som om näringsministern har något slags vetorätt när det gäller att åtgärda olika former av fusk och annat. Ett enigt skatteutskott ville till exempel ha månadsrapportering på plats om elva dagar, men regeringen har inte levererat detta. Därför tänkte jag att jag kunde få höra direkt från den som har vetorätt i regeringen hur hon ser på det, men det fick jag inte.

När jag hör det här svaret tycker jag att det andas att allting är bra från ett helikopterperspektiv. Det finns inga inslag av ökad illojal konkurrens och inget missbruk med F-skatt eller annat. Då undrar man: Lever vi verkligen på samma planet? Det är bara att slå upp en tidning vilken dag som helst, åka ut på ett företag eller prata med människor som är företagare eller som jobbar om hur de känner den här illojala konkurrensen inpå kroppen.

Senast nu i veckan har vi sett att ett taxiföretag avskedar folk som vill organisera sig fackligt. I går fick vi en rapport från Stockholms Byggmästareförening som säger: ”Oseriösa företag som inte följer lagar och regler konkurrerar ut seriösa företagare med pressade priser. Resultatet blir att allt färre byggarbetare har anställningar hos seriösa byggföretag trots att efterfrågan ökar.” Det säger Elisabeth Martin på Stockholms Byggmästareförening. Hon avslutar: ”Läget i Stockholm är akut. Oegentligheterna i byggbranschen riskerar nu att påverka Stockholms möjlighet till tillväxt mer direkt än tidigare när företag får svårt att ta emot order snabbt.” Detta publicerades på Stockholms Byggmästareförenings hemsida i går.

Det är inte bara de här branscherna som vi så väl känner som drabbas, utan detta händer på många andra områden också och inte bara inom traditionella LO-yrken. Vi läser jämt och ständigt om hur personal i flygbranschen, kabinpersonal och piloter, tvingas säga upp sina anställningar och hitta på att de är företagare för att de ska få lov att jobba. Vi har en utveckling på journalistisidan som gör att många tvingas ut från sina anställningar och sedan får fortsätta att som F-skattare försöka sälja artikel för artikel, rad för rad och öre för öre.

F-skatten är på väg att bli ett substitut till anställning. Det är det som vi vänder oss mot. Det här hänger ihop med en väldig massa andra brister i lagstiftning och kontroller. Det är därför som vi har lagt fram ett tio-punktsprogram – för att få ordning och reda på svensk arbetsmarknad.

När det gäller utländska F-skattare är det ganska orimligt att hävda att det finns något slags kontroll på det, det vet alla som sysslar med det här. Många med bulgarisk eller rumänsk F-skattsedel kör lastbilar i det här landet åt svenska åkerier och är förmedlade genom irländska bemanningsföretag. Om man frågar någon av dem var de betalar skatt får man bara ett stort skratt tillbaka.

Jag måste säga, herr talman, att det här svaret gör mig väldigt orolig. Det är precis som om Anders Borg väljer att undvika verkligheten i stället för att inse att det här är ett accelererande problem som det måste göras något åt.

Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (M):

Herr talman! Låt mig redovisa den skrivelse som inkommit från Skatteverket, för det är ju den som ger oss en grund att föra den här debatten. Skatteverket konstaterar att den här regeländringen inte har haft några stora effekter. Skatteverket konstaterar vidare att det skedde en förändring i riktning mot öppnare villkor för F-skattsedlar redan innan lagändringen, alltså under den socialdemokratiska regeringsperioden. Jag förstår att Socialdemokraterna tyckte att det var bra, eftersom man inte valde att ändra lagstiftningen när man följde detta. Det hängde ihop med att domstolarna signalerade att näringsbegreppet hade tolkats väl snävt. Man konstaterar sedan från Skatteverkets sida att det därefter inte skett några dramatiska förändringar av användandet av F-skattsedlar eller av andelen F-skattsedlar som man säger nej till, utan det handlar om en förändring som i sammanhanget kan betraktas som liten.

För att vidare klargöra hur de här villkoren har varit har Skatteverket bitt Arbetsmiljöverket att se över konsekvenserna. Där drar man slutsatsen att lagändringen inte har haft någon direkt effekt för Arbetsmiljöver-

kets möjligheter att utöva tillsyn i enlighet med arbetsmiljölagen och arbetstidslagen. Man gör helt enkelt bedömningen att det inte har haft någon direkt betydelse för arbetstagarnas ställning.

Det är alltså den bedömning som Arbetsmiljöverket gör. Det är den utgångspunkt som vi har för den här debatten. Vi måste rimligen jobba så att vi ber myndigheter klarlägga hur förhållanden ser ut och sedan lyssnar på klarläggandena som görs.

Det här är också föga förvånande, för redan när den här lagstiftningen lades fram konstaterade Lagrådet att det i praktiken inte innebar någon större förändring av lagstiftningen. Man ifrågasatte till och med om det var väsentligt att göra de här lagförändringarna, eftersom de inte skulle ha någon större effekt.

I grund och botten har alltså F-skattesystemet fungerat väl. Man kan alltid behöva göra uppföljningar, och nu har Skatteverket gjort det. De har till och med bett arbetsmiljöverket och tillväxtverket att gå vidare i undersökningen och titta på sina respektive områden, och man landar alltså i slutsatsen att det inte har haft några dramatiska konsekvenser.

Då har jag svårt att se varför Socialdemokraterna förordar att vi ska göra det väsentligt svårare att bli företagare. Sedan är det naturligtvis så att vi gemensamt har ansvar både för att hålla ordning på svensk arbetsmarknad och för att hålla ordning på skatteintäkterna. Det är naturligtvis glädjande att den här regeringen har kunnat göra mycket omfattande framsteg när det gäller skatteindrivningen. Vi ser i dag hur tusentals människor lämnar självrättelser och det kommer in miljarder till den svenska statskassan därför att vi har lyckats förhandla fram nya skatteavtal med andra länder. Vi ser hur legitimiteten i skattesystemet dramatiskt har förbättrats under de här åren tack vare att människor uppfattar att med RUT, ROT och jobbskatteavdrag är skattesystemet rimligt anpassat till människors vardagsliv.

Vi har också gjort riktade och centrala insatser mot de branscher där vi vet att skattefusk och skatteöverutnyttjande är påtagligt. Det kommer vi naturligtvis att gå vidare med att göra. Som jag aviserade i interpellationen finns det nya åtgärder som är på väg fram både för byggbransch och taxibransch, och de är antingen ute på remiss eller kommer att presenteras här inom kort.

Regeringen gör alltså viktiga insatser för att både hålla ordning på svensk arbetsmarknad och säkra våra viktiga skatteintäkter, herr talman.

Anf. 20 LEIF JAKOBSSON (S):

Herr talman! Den rapport från Skatteverket som finansministern hänvisar till härrör från ett tillkännagivande från skatteutskottet. Jag ska villigt erkänna att jag hade velat att det hade skett väldigt mycket tidigare, men vi valde faktiskt att försöka ha ett enigt utskott och försöka kompromissa oss fram till en text. Därför blir det lite av ett moment 22 att bara diskutera huruvida just regeländringen 2009 har den betydelsen eller ej. Det väsentliga är att se vad som händer på marken, att missbruket ökar och att allt fler människors anställning hotas av att andra erbjuder sitt arbete billigare genom F-skattsedlarna. Det är det som vi vill komma ifrån.

Jag vill säga om den här skatteverksrapporten att det låter väldigt öppet att man till och med frågar en annan statlig myndighet, alltså Arbets-

miljöverket. Men jag förutsätter att Finansdepartementet remitterar det här omedelbart, så att arbetsmarknadens parter också får ge sin bild av detta och berätta om de upplever att den bild som finansministern ger är den riktiga.

Jag förutsätter alltså att det blir en remissomgång direkt efter helger-
na. När vi får remissvaren kanske vi får en bättre bild av hur verkligheten på svensk arbetsmarknad ser ut nu.

Jag vill säga några allvarsord. Det här innebär att skattepengar försvinner, och det är allvarligt men kanske inte det allra allvarligaste. Det allvarligaste är att de vanliga människor som går till jobbet varje dag, betalar skatt, tar ansvar för sin försörjning och samhället runt omkring drabbas. När deras fundamentala trygghet, anställningstryggheten, jobbet och försörjningen hotas, inte därför att deras egen kompetens är sämre eller att företagets produkter eller tjänster inte längre efterfrågas, utan därför att det uppstår en illojal konkurrens där andra tvingas att sälja sitt arbete under det pris som kollektivavtalen stipulerar genom att använda bland annat F-skattsedeln sätter man i gång många farliga krafter, finansministern. När tillvaron börjar gunga för vanliga människor och när de som bestämmer samtidigt håller högstämda middagstal om globalisering och fri rörlighet blir det lätt för människor att peka på andra och börja prata om att det här med öppna gränser kanske inte är så bra för oss vanliga människor.

Om inte de andra argumenten för att få ordning och reda på arbetsmarknaden tilltalar finansministern borde i alla fall detta göra det. Den svenska modellen handlar nämligen inte bara om att det finns en massa löntagare som accepterar alla möjliga sorters förändringar. Den handlar om att det ska gå sjyst till och att det ska gå riktigt till. När det fackliga löftet då utmanas av olika regler och en finansminister som negligerar de problem som finns på allt fler områden skulle jag vilja säga att det inte är konstigt att Moderaterna läcker som ett såll till Sverigedemokraterna.

Anf. 21 Finansminister ANDERS BORG (M):

Herr talman! Jag vill tacka Leif Jakobsson för att vi kan ha en debatt om hur skattesystemet uppfattas och fungerar.

Vi har helt nyligen fått detta mycket gedigna underlag från Skatteverket där man tittar på hur företagen ser på skattesystemet och vilken oro de upplever för illojal konkurrens.

Det första vi kan konstatera är att det har skett en påtaglig förbättring av hur företagen uppfattar skattesystemet. När den här regeringen tillträdde var det nära nog 60 procent av företagen som uppfattade att skattesystemet fungerade illa ur företagares synvinkel. Nu är vi nere på strax under 20 procent. Vi har alltså sett en förbättring av detta.

Man kan också konstatera att andelen företagare som har förtroende för att Skatteverket bedriver en bra verksamhet har ökat från 30 till 50 procent. Det är alltså en förstärkning.

Skatteverket har också mätt hur företagarna uppfattar att Skatteverket fungerar när det gäller att bekämpa och motarbeta skattefusk bland företagen. När vi tillträdde var det 12 procent som ansåg att det fungerade på ett bra sätt. I dag är det 30 procent som anser att Skatteverket på ett bra sätt motverkar fusk och illojal konkurrens.

När det gäller andelen företag som i stor utsträckning uppfattar att det finns konkurrens från företag inom branschen som skattefuskar har den andel som alltså *inte* tycker att det finns snedvridande skattefusk ökat från 34 till 47 procent.

Andelen som bedömer att svarta löner inte förekommer har också förbättrats.

Därtill är det en påtaglig förbättring inom just byggsektorn, som nämndes här. Där ansåg 35 procent att de var utsatta för konkurrens från företag som ägnade sig åt skattefusk. Det har minskat till 21 procent.

Det har alltså varit en påtaglig förbättring av hur företagarna uppfattar skattesystemet. Vad beror det på? Det beror naturligtvis på två centrala åtgärder. Den ena är att vi har minskat möjligheterna till skatteplanering dramatiskt. En lång rad åtgärder gör att det är svårare att föra ut pengar till skatteparadis. Det är väsentligt svårare att undvika skattebetalning genom överdriven belåning och ränteavdrag. Vi har alltså skärpt kontrollen och minskat möjligheterna till skatteplanering.

Den andra centrala åtgärden som regeringen har vidtagit är att göra skattesystemet mer anpassat till företagare genom viktiga förändringar av arbetsgivaravgifter, av RUT och ROT och av till exempel restaurangmoms. Tyvärr delar inte Socialdemokraterna denna syn på skattesystemet i grunden. De vill gå tillbaka till stora skattehöjningar. Det är ganska uppenbart att de omfattande uppmjukningar de vill göra av bidragssystemet kommer att leda till en fortsatt ökning av skatterna, om olyckan skulle vara framme och vi fick en socialdemokratisk regering.

Om vi får en sådan utveckling och man då mäter detta kommer vi återigen att se hur missnöjet med skattesystemet växer, och vi kommer återigen att se hur vi får problem med snedvridande konkurrens på grund av att man undviker att betala skatt.

Låt oss glädjas åt att vi framgångsrikt har kunnat bekämpa detta, och låt oss i stället debattera vad som kommer att hända med skattefusket om vi skulle få Socialdemokraternas skattehöjningar. Är det inte så, Leif Jakobsson, att vi då skulle få se en kraftig ökning av den illojala konkurrensen därför att Socialdemokraterna med sina skattehöjningar skulle driva fram ett högskattesamhälle som skulle leda till ökat skattefusk och ökade snedvridningar?

Anf. 22 LEIF JAKOBSSON (S):

Herr talman! Jag blir bekymrad när jag hör finansministerns beskrivning av och attityd till företagare som går ut på att om de skulle betala någon krona eller någon procent mer i skatt skulle de plötsligt förvandlas till skattefuskar hela högen. Det är inte min bild. Det är absolut inte min bild.

Det svar företagarna oftast ger är: Vi bidrar till samhället så mycket vi kan och så mycket vi ska. Vi är stolta över det, säger de. Men då ska alla företag göra det. Det är precis det som är poängen. Det som nu håller på att ske i en lång rad branscher är att alla inte gör det.

Det är lite oroande när finansministern säger att allt har blivit mycket bättre samtidigt som Stockholms Byggmästareförening, som är en central del av ekonomin och möjligheterna för tillväxt här i huvudstaden, så sent som i går sade att "läget i Stockholm är akut. Oegentligheterna i byggbranschen riskerar nu att påverka Stockholms möjlighet till tillväxt mer

direkt än tidigare.” De säger också att ”med största sannolikhet ser vi resultatet av att den osunda konkurrensen har slagit rot i Stockholms byggbransch”. De säger inte att den är på väg tillbaka eller att det har blivit mycket bättre, som finansministern försöker påstå.

Jag går tillbaka till den grundläggande frågan om att det blir farligt i ett samhälle när tillvaron blir hotad för människor som jobbar och tar ansvar för sig själv och sina nära och betalar sin skatt och allt det där.

Jag skulle vilja uppmana finansministern att till exempel studera de överenskommelser som nu har gjorts i den nya tyska regeringen där man kommer att ta till kraftfulla åtgärder för att stoppa social dumpning och lönedumpning. Man kommer också att se till att bemanningsföretagen och de som jobbar där får jobba under rimliga villkor.

God jul herr talman, Anders Borg och alla andra här i kammaren!

Anf. 23 Finansminister ANDERS BORG (M):

Herr talman! Vi har fått två gedigna underlag för den här debatten. Det ena är Skatteverkets genomgång av hur förändringen av F-skattsedlarna har påverkat villkoren för skatteundandragande respektive arbetstagarnas villkor. Skatteverket och Arbetsmiljöverket har noggrant jobbat igenom frågan och drar slutsatsen att det inte har skett någon omfattande utvidgning av F-skattebegreppet. Det har inte heller skett någon påtaglig förändring av möjligheterna för Arbetsmiljöverket att följa upp arbetstagares villkor.

Det var det som vi i grunden hade anledning att tro eftersom det har funnits gedigen statistik som visar att det inte har skett någon dramatisk försämring av antalet avslag eller beviljanden i och med förändringen av lagstiftningen. Det sker en trendmässig ökning av antalet företagare, och det är naturligtvis välkommet.

Det är centralt att Skatteverkets breda undersökningar visar att legitimiteten för skattesystemet bland företagare har förbättrats. Vi såg utvecklingen mellan 2002 och 2006 där oron för svartarbeten och skattefusk ökade, där legitimiteten för skattesystemet minskade och missnöjet med skattesystemet tilltog därför att den dåvarande regeringen kontinuerligt höjde skatterna och försämrade skattevillkoren.

Om vi vill ta diskussionen på allvar är det klart att vi måste känna oro för förslagen om höjda arbetsgivaravgifter, lastbilsskatter, bensinskatter, inkomstskatter, ja, praktiskt taget alla olika skatteområden som finns.

Skälet till att vi nu har en byggsektor som i större utsträckning uppfattar att man inte är utsatt för illojal konkurrens är kombinationen av ROT-avdrag och andra åtgärder med förstärkt kontroll som har förbättrat systemet. Om man tar frågorna på allvar kan man inte föreslå breda och omfattande skattehöjningar för företagen utan att också inse att det kommer att leda till ökat skatteundandragande och ökat skattefusk.

Med de orden vill jag passa på att önska herr talmannen och Leif Jakobsson god jul med hopp om en lång och fridsam julhelg för oss alla.

Överläggningen var härmed avslutad.

Följande dokument anmäldes och bordlades:

Skrivelse

2013/14:60 Redovisning av användningen av vissa hemliga tvångsmedel under år 2012

9 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 19 december

2013/14:252 Försvarets beredskap

av *Meeri Wasberg* (S)

till försvarsminister Karin Enström (M)

2013/14:253 Ersättning från Ersättningsnämnden till finska krigsbarn

av *Pyyri Niemi* (S)

till statsrådet Maria Larsson (KD)

2013/14:254 Mobila it-kommunikationer i hela landet

av *Isak From* (S)

till statsrådet Anna-Karin Hatt (C)

2013/14:255 Arbetet med färdplan 2050

av *Matilda Ernkrans* (S)

till miljöminister Lena Ek (C)

2013/14:256 En fungerande äldreomsorg

av *Agneta Gille* (S)

till statsrådet Maria Larsson (KD)

2013/14:257 Psykiatripatienters situation

av *Catharina Bråkenhielm* (S)

till socialminister Göran Hägglund (KD)

2013/14:258 Skogsriket

av *Kristina Nilsson* (S)

till landsbygdsminister Eskil Erlandsson (C)

2013/14:259 Bristen på båtar till det marina hemvärnet

av *Åsa Lindestam* (S)

till försvarsminister Karin Enström (M)

2013/14:260 Felberäkning vid bolagsskattesänkningen och underskott

av *Leif Jakobsson* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

2013/14:261 Finansieringen av bolagsskattesänkningen

av *Leif Jakobsson* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

2013/14:262 PISA-rapport om Försvarsmakten

av *Anders Karlsson* (S)

till försvarsminister Karin Enström (M)

2013/14:263 Kärnvapenhotet från Kaliningrad
av *Anders Karlsson* (S)

till försvarsminister Karin Enström (M)

2013/14:264 Överskottsmålet

av *Peter Persson* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

2013/14:265 Budgetutrymme för överskuldssatta

av *Peter Persson* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

2013/14:266 Statistik om ”Skitlivet”

av *Agneta Karlsson* (S)

till statsrådet Peter Norman (M)

2013/14:267 ”Skitlivet”

av *Agneta Karlsson* (S)

till arbetsmarknadsminister Elisabeth Svantesson (M)

2013/14:268 Politisk vilja att minska ”Skitlivet” i offentlig verksamhet

av *Agneta Karlsson* (S)

till statsrådet Peter Norman (M)

2013/14:269 Höjd ersättningsnivå på lönebidraget

av *Krister Örnfjäder* (S)

till arbetsmarknadsminister Elisabeth Svantesson (M)

2013/14:270 Järnvägen i Dalsland, DVVJ

av *Penilla Gunther* (KD)

till statsrådet Catharina Elmsäter-Svärd (M)

2013/14:271 Förtroendet för UD:s biståndshantering

av *Kenneth G Forslund* (S)

till utrikesminister Carl Bildt (M)

2013/14:272 Bättre mobiltäckning på landsbygden

av *Jasenko Omanovic* (S)

till statsrådet Anna-Karin Hatt (C)

2013/14:273 Bistånd och ägardirektiv

av *Hannah Bergstedt* (S)

till statsrådet Hillevi Engström (M)

2013/14:274 FN:s skattekommitté

av *Hannah Bergstedt* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

2013/14:275 IMF, Världsbanken och skatteflykt

av *Hannah Bergstedt* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

2013/14:276 Utvecklingsländerna och kapitalflykten

av *Hannah Bergstedt* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

2013/14:277 Land-för-land-rapportering

av *Hannah Bergstedt* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

2013/14:278 Införandet av nettodebitering i Sverige

av *Lise Nordin* (MP)

till statsrådet Anna-Karin Hatt (C)

2013/14:279 Uppehållstillstånd för traffickingoffer
av *Gunvor G Ericson* (MP)
till statsminister Fredrik Reinfeldt (M)

2013/14:280 Idrottsrörelsens föreningsliv
av *Per Svedberg* (S)
till kultur- och idrottsminister Lena Adelsohn Liljeroth (M)

2013/14:281 Åtgärder mot den höga ungdomsarbetslösheten
av *Katarina Köhler* (S)
till arbetsmarknadsminister Elisabeth Svantesson (M)

2013/14:282 Bortom fagert tal
av *Roza Güclü Hedín* (S)

till statsrådet Erik Ullenhag (FP)

2013/14:283 Stridande svenskar i Syrien
av *Robert Halef* (KD)
till utrikesminister Carl Bildt (M)

10 § Anmälan om skriftliga svar på frågor

Skriftliga svar på följande frågor hade kommit in:

den 19 december

2013/14:200 Konsekvenser av striden om förhandlingsregleringen av elnätsföretagens intäktsramar

av *Ingemar Nilsson* (S)
till statsrådet Anna-Karin Hatt (C)

2013/14:226 Resurser till Finsam
av *Kurt Kvarnström* (S)
till statsrådet Ulf Kristersson (M)

den 20 december

2013/14:198 Kvinnors deltagande i förhandlingar om Syriens framtid

av *Annika Lillemets* (MP)
till utrikesminister Carl Bildt (M)

2013/14:216 Arbetsmiljöverket och registrering
av *Anders Karlsson* (S)
till arbetsmarknadsminister Elisabeth Svantesson (M)

2013/14:267 ”Skitlivet”
av *Agneta Karlsson* (S)
till arbetsmarknadsminister Elisabeth Svantesson (M)

Prot. 2013/14:51
20 december

11 § Kammaren åtskildes kl. 10.19.

Förhandlingarna leddes av talmannen.

Vid protokollet

MADELEINE GABRIELSON HOLST

/Eva-Lena Ekman

1 §	Justering av protokoll.....	1
2 §	Anmälan om återtagande av plats i riksdagen	1
3 §	Anmälan om faktapromemorior	1
4 §	Anmälan om granskningsrapporter.....	1
5 §	Ärenden för hänvisning till utskott	1
6 §	Svar på interpellationerna 2013/14:171 och 174 om regeringens finanspolitik och Västmanland och Dalarna.....	2
	Anf. 1 Finansminister ANDERS BORG (M)	2
	Anf. 2 ANNA WALLÉN (S).....	3
	Anf. 3 ROZA GÜCLÜ HEDIN (S).....	4
	Anf. 4 CARL-OSKAR BOHLIN (M)	5
	Anf. 5 GUNNAR ANDRÉN (FP).....	6
	Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (M)	7
	Anf. 7 ANNA WALLÉN (S).....	8
	Anf. 8 ROZA GÜCLÜ HEDIN (S).....	9
	Anf. 9 CARL-OSKAR BOHLIN (M)	10
	Anf. 10 GUNNAR ANDRÉN (FP).....	11
	Anf. 11 FREDRIK SCHULTE (M).....	11
	Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (M)	12
	Anf. 13 ANNA WALLÉN (S).....	13
	Anf. 14 ROZA GÜCLÜ HEDIN (S).....	14
	Anf. 15 FREDRIK SCHULTE (M).....	15
	Anf. 16 Finansminister ANDERS BORG (M)	15
7 §	Svar på interpellationerna 2013/14:179 och 180 om reformering av F-skatten.....	16
	Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (M)	16
	Anf. 18 LEIF JAKOBSSON (S).....	17
	Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (M)	18
	Anf. 20 LEIF JAKOBSSON (S).....	19
	Anf. 21 Finansminister ANDERS BORG (M)	20
	Anf. 22 LEIF JAKOBSSON (S).....	21
	Anf. 23 Finansminister ANDERS BORG (M)	22
8 §	Bordläggning.....	23
9 §	Anmälan om frågor för skriftliga svar.....	23
10 §	Anmälan om skriftliga svar på frågor.....	25
11 §	Kammaren åtskildes kl. 10.19.....	26